

feltárni. Valószínű, hogy a csatorna helyén már az újkőkorban természetes vízfolyás volt és az árkok ide vezettek. Az árkok alig tartalmaztak leletet, de az egyikből újkőkori, egy másikból szarmata kori cserép került elő. A szarmata kori feltárt jelenségek között volt 2 méhkas alakú gödör.

Munkatársak: Balogh Csaba, Faragóné Csutak Tünde, Faur Zoltán, Fehér Csaba, Janka Edvárd, Koroknai Zsolt.

D. SZABÓ LÁSZLÓ

21. Berzence határa (Somogy megye) Ő, Ró, Kö, Kk, Kú, Tő

A "Településrégészeti és környezettörténeti kutatások a Dél-Dunántúlon (14–17. század)" című OTKA pályázat keretében Berzence területén a Vadaskert-dűlőben, valamint a Cigányaimező, Kapitány-szállás nevű határrészekben és a Kanizsnyica-, Nagy és Kis Gerendai-dűlőkben 2011. március 21–25. között terepbejárást végeztünk. Ennek során 37 új lelőhelyet regisztráltunk, így a település területén ismert lelőhelyek száma 101-re emelkedett. Az új lelőhelyek közül 17 az elhagyott Dráva mederben megmaradt Zsdála-pataktól É-ra eső sávban helyezkedik el, nagy részük őskori, római, illetve középkori, kis területen, viszonylag kevés kerámiával jelentkező lelőhely (6 őskori, 1 római kori, 6 római kori és késő középkori, 3 késő középkori). Az alacsonyabb térszíni területeken 9 lelőhelyen vasművességet jelző kohósalak, vasbuca, fűvőcsodarabok is előkerültek.

A Dráva egykori árterébe eső területet 8–10 m magasságú magaspart választja el a faluhatár É-i részétől, mely már a Bel-ső-Somogyi-dombvidék tájegység része. Itt, a faluhoz közelebb eső Cigányai-mezőn és Vadaskerti-dűlőben 18 középkori és 1 őskori lelőhelyet találtunk, köztük egy nagy területű, 15–17. századi település nyomait. A falu belterületén, a Kinizsi utca és a Lipéki-árok által határolt területen áll az egykori berzencei vár dombja, oldalában beásások és földomlás nyoma, ahol téglafal, ill. facölöpök negatív lenyomatai láthatók. A Kinizsi utca 2. sz. ház telkén a 16–17. századra datálható, török talpas tál és fehér bosnyák pecsételt kerámia töredéke is előkerült.

Munkatársak: Kovács Gyöngyi, Miklós Gergely, Rózsás Márton, Sternád Vilmos.

ZATYKÓ CSILLA

22. Beszterec, Református templom (Kossuth utca 40.) (KÖH 47584)

(Szabolcs-Szatmár-Bereg megye) Á

2011. november 9-én a község polgármestere emberi lábszár-csontokat hozott be a Jósa András Múzeumba. Elmondása szerint ezeket a címben jelzett helyen találták földmunkák közben néhány nappal azelőtt. A csontok régészeti korúnak tűntek, ezért másnap a helyszínre ment Körösfői Zsolt régész és Mester Andrea gyűjteménykezelő. Egy családi ház kertjében a korábban kiásott gödörre rábontva egy medencétől felfelé bolygatatlan, Ny–K tájolású vázat bontottak ki csekély mélységben. Mellékletei: két darab S végű karikaékszer és egy öntött, sodrást utánozó gyűrű. A sír közelében egy másik sírfolt részle-

tét is megfigyelték, ennek kibontására azonban nem volt lehetőség. Korábban előkerült sírokról nem tudtak beszámolni az ott lakók, ennek ellenére a területen, egy domb oldalában egy ismeretlen kiterjedésű kora Árpád-kori (esetleg a 10. századba is nyúló?) temetővel kell számolnunk.

KÖRÖSFŐI ZSOLT – JAKAB ATTILA

23. Békés határa (Békés megye) U, B, Sza, Á, Kk

A 2006-ban, Paul R. Duffy (University of Toronto, Kanada) által életre hívott nemzetközi Bronze Age Körös Off-Tell Archaeology (BAKOTA) régészeti program második fázisa az idei évben indult el a Békéstől Ny-ra, a Holt-Fekete-Köröstől É-ra fekvő Koldus-zugban, a Jégvermi-kert, Lipcsei-tanya lelőhelyen a Magyar Nemzeti Múzeum Nemzeti Örökségvédelmi Központ és a University of Toronto együttműködésében. A 2011. március és április hónapokban folytatott intenzív terepbejárások és szisztematikus felszíni gyűjtések céljai a következők voltak: 1) a topográfiai terepbejárások során feltérképezett bronzkori lelőhelyek kiterjedésére, belső szerkezetére vonatkozó adatok gyűjtése; 2) a 2004-ben azonosított, középső bronzkori urnatemetőre utaló felszíni nyomok vizsgálata; 3) azok időbeni és térbeli viszonyainak megállapítása. 2011 őszén folytattuk a lelőhelyek felszíni leleteinek eloszlásvizsgálatát, ill. a tavasszal vizsgált területeken – és kiemelten a feltételezett temető zónájában – geofizikai felmérésekre került sor, melyek eredményei alapján megkezdődhetnek a hitelesítő, a feltételezett temető kiterjedésének, illetve a bolygatottság mértékének megállapítását célzó feltárások is.

Jégvermi-kert, Lipcsei-tanya (MRT 10. k. 1/103. lh., KÖH 2780): A március és április hónapokban folytatott intenzív terepbejárás és szisztematikus felszíni gyűjtés eredményeit figyelembe véve idén októberben vette kezdetét a lelőhely szélesebb körű vizsgálata, mely során különböző jellegű geofizikai felméréseket, fémkereső műszerrel történő vizsgálatot és régészeti feltárást végeztünk. Az őszi kutatási idény elsődleges célja a bronzkori temető jelenlétének igazolása, bolygatottsága mértékének megállapítása, ill. a további kutatások során alkalmazandó vizsgálati módszerek meghatározása, azok metodikájának pontosítása volt.

A feltárás keretében 2,58 ha nagyságú területen történt magnetométeres felmérés, valamint egy hektárt meg nem haladó nagyságú részekben földradarral (GPR), ill. fémkereső műszerrel végzett kutatás. A lelőhelyen feltételezett bronzkori temető hitelesítése, valamint kiterjedésének körvonalazása érdekében több kutatószelvényt nyitottunk, melyek együttes területe megközelítőleg 70 m².

A feltárt objektumok döntő többsége bronzkorinak bizonyult, melyek mellett egy, feltehetően a kora középkor időszákára keltezhető objektum, ill. néhány modern kori jelenség is előkerült.

A kutatás során előkerült 6 temetkezés három különböző rítust képviselt (urnasíros, szórt hamvasztásos, csontvázas), melyek közül az urnasíros változat fordult elő a legnagyobb számban. A hamvasztásos sírokból előkerült edények tipológiai